

GLAŽOVNA OKTOBER
2022

VSEBINA

UVODNIK	3
INTERVJU Z NOVIMI PROFESORJI ŠCRS-ja	4
NOVI ZAČETKI	12
STARI SPOMINI	16
PESMI.....	17
ZGODBE	19
PREDSTAVITVE PRVIH LETNIKOV	22
TUJEJEZIČNI KOTIČEK.....	27

UVODNIK

Sveži začetki, nove poti ...

Začetki nas spremljajo vse življenje. Nekateri nas presenetijo, ker se nam zdi, da padejo z neba, druge skrbno načrtujemo, o njih razmišljamo, si jih predstavljamo, o njih sanjarimo. Nekaterih začetkov se veselimo in jih komaj čakamo, spet kakšni drugi nas znajo skrbeti in navdajati z negotovostjo. In četudi imamo zaradi njih kdaj kurjo polt, ker se nam zdi, da nas silijo iz varnega objema znanega in preizkušnega, so generator rasti in razvoja. Pomenijo korak naprej, veter v jadra in nove priložnosti, zato je kanček drznosti več kot dobrodošel: vsakemu začetku radovedno in odkrito pogledite v obraz, prisluhnite, kaj ima povedati, zaupajte vase in se ozrite proti novim obzorjem – tako se presegajo cilji, tako se dosegajo sanje.

A seveda ni vse tako enostavno. Še posebej ne na začetku. Ker novi začetki vselej najprej zahtevajo **od-ločitev**, da stopimo na neko drugo pot, da z nečim prenehamo in da z nečim drugim začnemo. Pa sploh lahko presežemo stare navade in že ponotranjene vzorce razmišljanja? Včasih je strah pred neuspehom tisti, ki nam meša štrene, obdajajo nas dvomi, porajajo se nam številna vprašanja ... Še posebej, če je začetek težak ... Ampak vse to so naravni občutki, nekaj strahu je vedno prisotnega. Pomembno je le, da pred temi občutki ne pokleknemo, da strahu ne dovolimo, da se razraste in nam ponudi na vsak prst po en izgovor, zakaj česa ne bi.

Šolsko leto 2022/23 je naši ŠCRS-skupnosti postreglo s kar nekaj začetki ... Novi dijaki, nekateri novi učitelji, novi predmeti, nove dejavnosti in celo nov izobraževalni program. Vse to bo prineslo številne izzive tako na ravni vsakega posameznika, dijaka ali učitelja, kot na ravni šole kot institucije. Ampak saj veste, kako pravijo: Sreča spremlja pogumne! Zato pa glavo pokonci, nove začetke vzemimo kot novo priložnost za rast, za odkrivanje, za vedoželjnost! Ne ustrašimo se problemov – so samo nekaj, kar pride po poti in kar je pač treba rešiti, da bi se približali ciljem. In pretekle izkušnje so nekaj, iz česar izhajamo, nikakor pa nas te ne določajo tudi za naprej. Vsak dan je namreč nova priložnost za osebno rast, za učenje in za razvoj! In življenje je lepo!

Ravnateljica ŠCRS
mag. Dubravka Berc Prah

INTERVJU Z NOVIMI PROFESORJI ŠCRS-ja

Novo šolsko leto je prineslo štiri nove obraze v učiteljski zbor Šolskega centra Rogaška Slatina (ŠCRS-ja). Ker vas zagotovo zanima, kdo so, smo jih v kratkem intervjuju prosili, da se nam predstavijo.

Intervjuje pripravila: Julija Čakš Murn, 2. a

Ana Ferk – profesorica slovenščine

Pravijo, da je delo učitelja poslanstvo. Kdaj ste se odločili, kaj boste v življenju počeli, in ali se strinjate z mislijo, da je vaše delo poslanstvo?

Že kot deklica sem si želela postati učiteljica, predvsem pa sem oboževala branje. Moja želja se je okrepila v srednji šoli, ko me je profesorica slovenščine navdušila za materinščino. Takrat sem nekako vedela, kaj želim postati, in to mi je tudi uspelo. Da pa smo zgolj učitelji poslanci, s tem se ne strinjam v celoti. Menim, da je lahko vsak poklic poslanstvo, če ga opravljaš s srcem.

Vemo, da vsi nismo za vse in da vsem ne ležijo vsi predmeti. Kateri predmet vam je skozi vaše šolanje delal največje težave? Se danes še vedno srečujete z njim, vam dela tudi danes preglavice?

Joj, to je (bila) zame matematika. Sem izrazito družboslovno naravnana, zato za matematiko nikoli nisem imela pravega občutka. Morda je k tej »zameri« botrovalo dejstvo, da se zanjo nisem posebej zanimala in sem imela pri tem predmetu slabše ocene. Spomnim se, ko smo se v tretjem letniku srednje šole začeli pogovarjati o študiju, je bila moja prva misel: »Kamor koli, samo da tam ni matematike!« Danes se z matematiko ne srečujem pogosto in moram priznati, da je ne pogrešam. :)

Dijaki imamo pogosto tremo, sploh pred govornimi nastopi. Kako pa je z učitelji, ali imate kdaj tremo pred poukom?

Zagotovo. Svojim dijakinjam in dijakom veliko krat povem, da se tudi mi, učitelji, nismo rodili z dobrimi retoričnimi spretnostmi, temveč smo morali te dlje časa piliti. Nekateri s tem nimajo posebnih težav, drugi pa morajo javnemu nastopanju posvetiti precej časa, predvsem vaje. Sama tremo po navadi občutim prvo šolsko uro pri posameznem oddelku, ko še ne vem, kaj pričakovati ... Ampak le-ta hitro izgine, saj opazim, da je tudi vas (dijakinje in dijake) sram. :)

Kakšni so bili občutki na prvi šolski dan na ŠCRS-ju, so še vedno isti?

Občutki na prvi šolski dan so bili mešani – na eni strani me je bilo strah, kako me boste sprejeli, na drugi pa sem imela vseskozi dober občutek ... Že ko sem se vozila v službo. Ti prvinski občutki me po navadi ne varajo in res je tako. Tukaj se počutim odlično in upam, da ste to opazili tudi vi.

Kaj za vas pomeni 'strog učitelj', se imate za strogega učitelja?

Zame ta besedna zveza pomeni učitelja, ki si zna v razredu ustvariti red. To pomeni, da dijakinje in dijaki vedo, kdo je avtoriteta in to tudi spoštujejo. Ne gre za to, da bi učitelj sebe postavljaj v nadrejeni položaj ali izkazoval svojo moč, temveč to gradi s poštenostjo in z znanjem. O tem, ali sem stroga, pa boste morali povprašati moje dijakinje in dijake ... Že sumim, kaj bodo rekli ... :)

ŠCRS je majhna, a srčna šola. Kako se počutite na naši šoli, kaj vam je najbolj všeč?

Najbolj me veseli, da dijakinje in dijaki znate pozdravljati. Tega ne slišiš povsod. Delala sem že na treh šolah in moram napisati, da mi je ŠCRS od vseh najbolj prirasel k srcu. Dijakinje in dijaki ste zelo odprti in pripravljeni sodelovati, sodelavke in sodelavci so me lepo sprejeli ... Počutim se, kot da sem pripadam. In to je eden izmed najlepših občutkov na svetu. Vsem vam želim, da bi se enkrat tako počutili.

Če bi se lahko opisali z eno besedo, katera bi to bila?

Energična.

Pravijo, da imamo vsi kakšen skriti talent. Kateri pa je vaš?

Skritega talenta ravno nimam, rada pa se ukvarjam s športom. Poleti plezam in hodim v hribe, pozimi pa deskam na snegu.

Če bi lahko imeli poljubno super moč, katero bi izbrali in zakaj?

Zanimivo vprašanje ... Najbrž bi izbrala nevidnost. Ta mi je prirasla k srcu s Harryjem Potterjem – saj veste, plašč nevidnosti ... Potem bi lahko prisluškovala vsem vašim pogovorom (hec). :)

Kako bi ŠCRS opisali v eni povedi?

Šola za znanje, smeh in sanje!

Matej Malus – profesor športne vzgoje

Pravijo, da je delo učitelja poslanstvo. Kdaj ste se odločili, kaj boste v življenju počeli, in ali se strinjate z mislijo, da je vaše delo poslanstvo?

Že v osnovni šoli sem vedel, da si želim delati na področju športa oz. športne vzgoje. Obiskoval sem Osnovno šolo Brežice, ki je bila prva, ki je v Sloveniji vpeljala športne razrede v osnovne šole. Bil sem tretja generacija vpisanih učencev. V športnem razredu smo imeli od 1. do 4. razreda športno vzgojo s poudarkom na gimnastiki vsak dan.

Delo učitelja je poslanstvo, s tem se strinjam. Delo učitelja športne vzgoje pa je predvsem poslanstvo navajanja dijakov na gibanje in na zdrav način življenja s športom ne glede na predznanje.

Vemo, da vsi nismo za vse in da vsem ne ležijo vsi predmeti. Kateri predmet vam je skozi vaše šolanje delal največje težave? Se danes še vedno srečujete z njim, vam dela tudi danes preglavice?

Nisem imel posebnih težav v šoli, če sem pravočasno pričel z učenjem. Največ težav mi je občasno povzročala matematika, predvsem zaradi premalo doslednosti pri učenju (kampanjsko učenje).

Dijaki imamo pogosto tremo, sploh pred govornimi nastopi. Kako pa je z učitelji, ali imate kdaj tremo pred poukom?

Tudi učitelji imajo lahko kdaj tremo pred poukom. Sam treme nimam, ker se na pouk pripravim.

Kakšni so bili občutki na prvi šolski dan na ŠCRS-ju, so še vedno isti?

Prvi šolski dan na ŠCRS sem preživel doma, ker me je ujela korona :).

Kaj za vas pomeni 'strog učitelj', se imate za strogega učitelja?

Zame strog učitelj pomeni predvsem dosleden učitelj, ki se drži dogovorjenega. Tudi sam se imam za strogega učitelja :).

ŠCRS je majhna, a srčna šola. Kako se počutite na naši šoli, kaj vam je najbolj všeč?

Po dobrem mesecu dela na šoli se počutim odlično. Sodelavci in dijaki so me lepo sprejeli.

Če bi se lahko opisali z eno besedo, katera bi to bila?

Dosleden.

Pravijo, da imamo vsi kakšen skriti talent. Kateri pa je vaš?

Izdelava lesenih izdelkov.

Če bi lahko imeli poljubno super moč, katero bi izbrali in zakaj?

Nevidnost, saj bi lahko na ta način neopazno pomagal pomoči potrebnim.

Kako bi ŠCRS opisali v eni povedi?

Šola s tradicijo.

Iva Štukelj – šolska svetovalna delavka, magistrica psihologije

Pravijo, da je delo učitelja poslanstvo. Kdaj ste se odločili, kaj boste v življenju počeli, in ali se strinjate z mislijo, da je vaše delo poslanstvo?

Moje delo je poslanstvo – želja po delu, ki bi zajemalo tako poučevanje, izvajanje delavnic kot tudi svetovanje, se je pletla skozi študijska leta.

Vemo, da vsi nismo za vse in da vsem ne ležijo vsi predmeti. Kateri predmet vam je skozi vaše šolanje delal največje težave? Se danes še vedno srečujete z njim, vam dela tudi danes preglavice?

Težko rečem, da mi je kateri predmet delal težave. Morda pa lahko izpostavim glasbo, čeprav se mi je predmet zdel zanimiv in ustvarjalen, pa moj 'posluh' pri njem ni in ni želel sodelovati. Danes mi to ne povzroča preglavic, verjetno pa jih povzroča drugim.

Dijaki imamo pogosto tremo, sploh pred govornimi nastopi. Kako pa je z učitelji, ali imate kdaj tremo pred poukom?

Večino časa nimam treme, saj pri pouku uživam. Nekoliko napetosti (psihologi bi temu rekli eustres :)) pa se pojavi, kadar snov predstavim v okviru aktivnosti ali lastne izkušnje dijakov, saj želim, da bi dejavnost uspela in bi bil namen dosežen.

Kakšni so bili občutki na prvi šolski dan na ŠCRS-ju, so še vedno isti?

Vse se je odvijalo tako hitro, da se vseh občutkov niti ne spomnim, vem pa, da sem se počutila prijetno in enako je tudi zdaj.

Kaj za vas pomeni 'strog učitelj', se imate za strogega učitelja?

Zdi se, da ima izraz 'strog učitelj' negativno konotacijo. Sama pa to razumem bolj kot jasno zastavljene meje in standarde, ki jim je potrebno slediti za dobro delo. Določena mera strogosti je tako potrebna pri vsakem izmed nas. :)

ŠCRS je majhna, a srčna šola. Kako se počutite na naši šoli, kaj vam je najbolj všeč?

Najbolj všeč sta mi toplina in ustvarjalnost, slednja je opazna na hodnikih šole, pri dijakih, aktivnostih ipd. Ravno zaradi tega se na šoli počutim zelo prijetno.

Če bi se lahko opisali z eno besedo, katera bi to bila?

Kreativna.

Pravijo, da imamo vsi kakšen skriti talent. Kateri pa je vaš?

Sem letalka (pri akrojogi).

Če bi lahko imeli poljubno super moč, katero bi izbrali in zakaj?

Zaradi vseh prevoženih kilometrov med študijem in potovanji bi izbrala klasično teleportacijo.

Kako bi ŠCRS opisali v eni povedi?

Šola za znanje, smeh in sanje.

Boštjan Kremljak – profesor informatike in strokovnih predmetov

Pravijo, da je delo učitelja poslanstvo. Kdaj ste se odločili, kaj boste v življenju počeli, in ali se strinjate z mislijo, da je vaše delo poslanstvo?

Težko je opisati in reči, kdaj sem se odločil, ker je bilo vse skupaj po 12 oziroma 13 letih individualne učne pomoči ter s strani in pobud staršev glede na moje delo podana želja, da bi postal učitelj. Temu je podal piko na i moj profesor iz srednje šole, s katerim sva se srečala leta 2013, ki je očitno o meni razmišljal in vprašal, kaj počnem. Baje sem bil eden izmed dveh njegovih najboljših dijakov, zato je razmišljal v smeri, kaj počnem v življenju, in če razmišljam o učiteljskem poklicu. Tukaj so se nama misli ujele in zgodba se je uresničila leto in pol kasneje. Ob tem in kasneje natančneje tri leta od takrat sem v sebi začutil pravo poslanstvo v poklicu učitelja, ki so jo potrdili tudi drugi. In ja, glede na vse mislim, da je poklic učitelja poslanstvo in klic, da delaš z mladimi in za njih.

Vemo, da vsi nismo za vse in da vsem ne ležijo vsi predmeti. Kateri predmet vam je skozi vaše šolanje delal največje težave? Se danes še vedno srečujete z njim, vam dela tudi danes preglavice?

Hmm, res je, da nismo vsi za vse. Sam sem opazil, da sem imel največ preglavic z jeziki, kar pa upam, da sem tekom življenja nekoliko omilil. Določene tuje jezike sem se naučil bolj ali manj uspešno, slovenščino se pa učim vsak dan znova in jo nadgrajujem ... :)

Dijaki imamo pogosto tremo, sploh pred govornimi nastopi. Kako pa je z učitelji, ali imate kdaj tremo pred poukom?

Dijaki imajo vedno znova tremo pred nastopi in mislim, da to zmeraj znova in znova rušimo. Sam jo seveda tudi imam, vendar jo moram, če se pojavi, premagati vsako krat znova. Ker pa vem, kaj bom delal, vse to nekoliko omilim. Mislim pa, da bo določena zdrava količina treme vedno prisotna vse do konca življenja – kot pozitivna motivacija.

Kakšni so bili občutki na prvi šolski dan na ŠCRS-ju, so še vedno isti?

Prvi občutki o ŠCRS so bili odkrito povedano mešani. Bil sem navdušen in malo v tremi, ker sem v novem okolju. Na vse pa sem pogledal iz profesionalnega vidika. Sedaj ko je mesec dni naokoli, mi postaja vsak dan bolj všeč.

Kaj za vas pomeni 'strog učitelj', se imate za strogega učitelja?

Strog učitelj, kaj to sploh pomeni v šoli? Sam poizkušam ob vseh šolskih pravilih in družbenih normah biti prijazen in pravičen do vseh. Ob tem, kar moram opraviti, prisluhnem tudi dijakom in učencem. Rad imam določena pravila in tudi zdrav del demokracije v razredu, saj se določene stvari – kot mi ljudje – nenehno spreminjajo ...

ŠCRS je majhna, a srčna šola. Kako se počutite na naši šoli, kaj vam je najbolj všeč?

ŠCRS je majhna šola, mislim, da ravno po mojem okusu. Zaenkrat so mi všeč kolektiv in dijaki. Sam sem tukaj samo polovično zaposlen, tako da diham s šolo na ta način. Všeč mi je manjša količina dijakov in s tem boljši pogoji dela.

Če bi se lahko opisali z eno besedo, katera bi to bila?

Težko je opisovati sebe, ker ima vsak svoje gledišče in s tem mnenje. Mogoče bi izpostavil dve, ki mi prideta na misel – pošten in fer, k čemur vsak dan stremim.

Pravijo, da imamo vsi kakšen skriti talent. Katera pa je vaš?

Talentov skritih ali ne imam več. Če izpostavim kakšnega ali dva, bi to bila kreativnost in inovativnost, Doma v delavnici pa počnem marsikaj ... :)

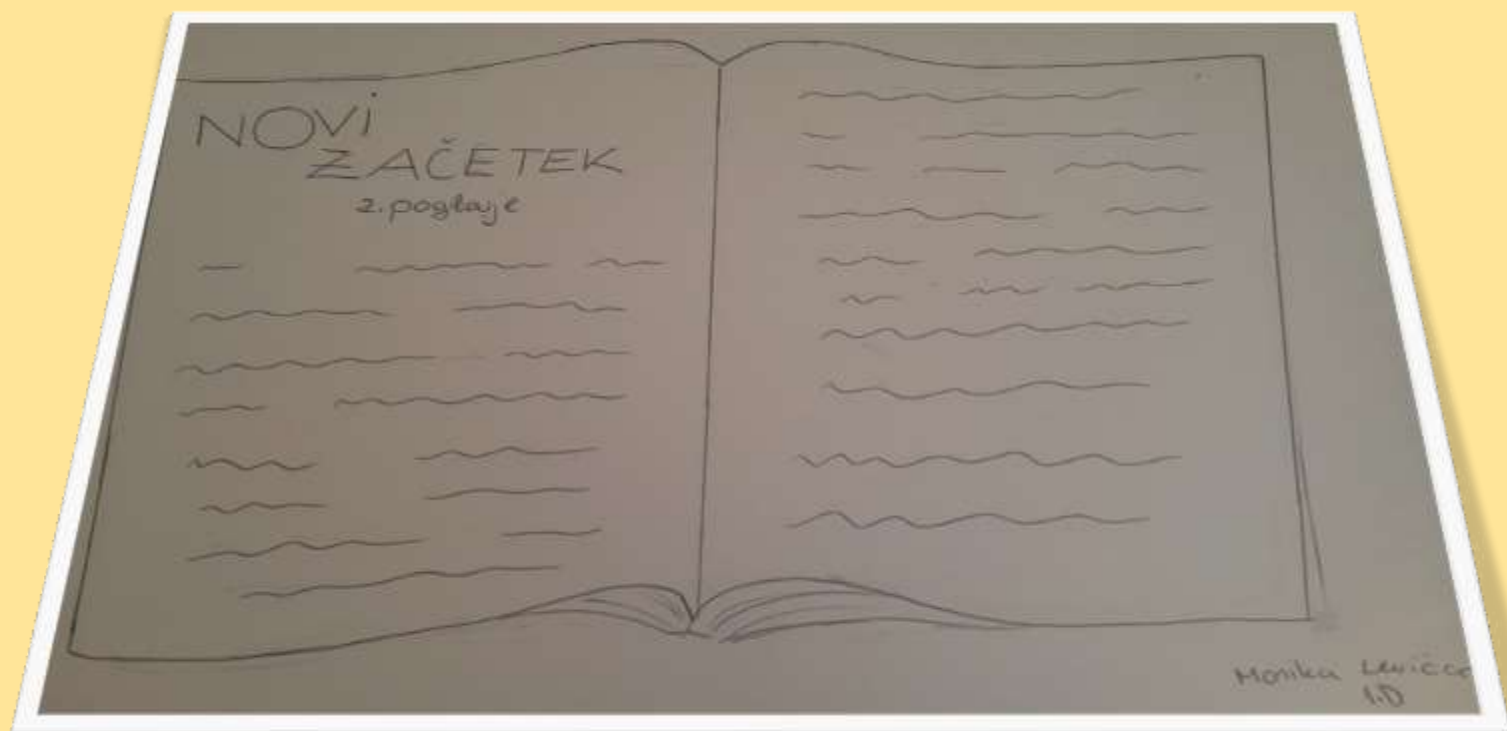
Če bi lahko imeli poljubno super moč, katero bi izbrali in zakaj?

Hmm, o super močeh pa raje ne bi govoril, ker so preveč odgovorna tema. Sam bi naredil glede na vse trenutno v svetu LEPŠI SVET ... tukaj so seveda zajete določene stvari. Samo to je preveč utopična ideja ... Čeprav po eni strani je svet lep ... v razmislek.

Kako bi ŠCRS opisali v eni povedi?

Kot ste v prejšnjem vprašanju omenili, SRČNA intimna mala šola ... :)

Monika Levičar, 1. d

NOVI ZAČETKI

PRVI VTISI SREDNJE ŠOLE

Na različne načine smo gledali na prvi šolski dan, saj so nekateri bili že v šoli en dan prej. Vse nas je bilo malo strah, a predvsem smo bili navdušeni nad novimi začetki.

Nekateri smo/so se že v sredo, 31. 8., zbrali pred šolo. To smo bili tisti, ki bivamo v dijaškem domu. Najprej so nas popeljali do učilnice kemije, v kateri je potekal sestanek o pravilih šolskega reda. Po končanem sestanku smo odšli vsak v svojo sobo, se namestili in preživeli konec dneva z novimi sostanovalkami in sostanovalci. Kljub domotožju smo se z novimi prijateljicami zelo povezale. Bedele smo dolgo v noč, se spoznavale in igrale različne igre. Prvi šolski dan je minil bolj mirno kot prvi dan v dijaškem domu, saj se je strah že polegel in spremenil v dobro voljo.

Za druge, ki smo/so prvič vstopili v šolo 1. septembra, je bila nervoza seveda prisotna. A zaradi dobrega vzdušja, prijaznih profesorjev in dijakov ter dobre malice smo kmalu postali zelo ponosni, da smo vstopili v srednjo šolo.

Za naju je bil ŠCRS definitivno prava izbira, saj se počutiva kot del velike družine.

Martina Kidrič in Sara Viktorija Novak, 1. a

NOVO LETO, NOVE AVANTURE

Velikokrat slišiš poved "Vsi začetki so težki", ampak mislim, da se čez nekaj časa navadiš na nove izzive in da vsaka stvar najde svoje mesto. Tudi jaz sem imela letos nov začetek. Sedaj svojo izobrazbo nadaljujem na ŠCRS-ju. Zame je prehod iz osnovne v srednjo šolo zelo razburljiv. V srednji šoli je raven učenja višja, zato postajamo odgovornejši ter zrelejši.

To leto mi je zelo pomembno. V njem bom imela na svoji poti nove izzive, iz katerih se bom veliko naučila. Vem, da bo zelo težko, včasih naporno, ampak pogoj, da pridem na zaželeno destinacijo, je seveda vztrajnost do konca.

Že na začetku 9. razreda sem vedela, da je nadaljevanje šolanja na gimnaziji ŠCRS-ja prava izbira za mojo prihodnost. Prepričana sem, da bom na tej šoli pridobila potrebno znanje. Razmišljanje o srednji šoli je potekalo čez cele počitnice. Skrbela sem, razmišljala o tem, kako se bom prilagodila, kaj bo z mojimi ocenami, a najtežje od tega je bilo sprejeti, da postajam bolj odrasla oseba.

Šolski zvonec je na ŠCRS 1. 9. 2022 zazvonil. Čas je bil za šolo! Gimnazija je z veseljem čakala svoje nove dijake. Bila sem zelo razveseljena in želela sem, da čim prej spoznam svoj novi razred in seveda profesorje. Gledala sem, kako neznanci prihajajo v učilnico. Bilo je težje in težje. Vendar so bili tu profesorji, da so nas razveselili, med seboj spoznali in potrdili, da je ŠCRS prava šola za nas. Še en razlog, da nam je šola postala všeč, je bila naša razredničarka. Dobili smo namreč prijetno razredničarko, ki nas vedno motivira in pove, da lepa beseda lepo mesto najde. Ne morem spustiti niti ostalih profesorjev. Vtis, ki so ga na nas pustili že prvi dan, nam je potrdil, da smo na pravem mestu. Vsi so bili tako prijazni in nasmejani.

Sčasoma je postajalo v razredu živahnejše, nismo več bili tako tihi, začeli smo se družiti drug z drugim in nastajala so nova prijateljstva. Spoznala sem nove osebe, ki so čudovite. Naš A oddelek je raznolik. Moji sošolci prihajajo iz različnih krajev, kar nas naredi še bolj edinstvene. Verjamem, da nikoli ne bomo spustili en drugega in da si bomo vedno med seboj pomagali. Vem, da bodo prihajali tudi težki časi, ampak pripravljeni smo na vse!

Obkrožena sem z veseljem, motivacijo in čudovitimi ljudmi. Potrdilo se je, da je ta šola prava izbira zame, izbira, ki me bo vodila in privedla do zelenega cilja. Zdaj lahko rečem, da je šolanje na ŠCRS še boljše od pričakovanj!

Mediha Saliji, 1. a

Mediha Saliji, 1. a

STARI SPOMINI

Ekskurzije so najboljši del šolskega leta, na katerih se ustvarijo nova prijateljstva, vezi med ljudmi in predvsem spomini. Prvi spomin, ki sem ga doživela, odkar hodim na ŠCRS, je spoznavni tabor, ki smo ga mi preživeli na Svetini. Tabor je sicer trajal le en dan, vendar smo se v tem času lepo povezali in spoznali z različnimi igrami, ki so nam pomagale vzpostaviti tudi prijateljstva. Skozi celo leto je med razredoma sicer bilo veliko nesporazumov, vendar tudi vsi spomini niso dobri, in to so eni izmed njih. V podrobnosti se ne bomo raje spuščali, vendar sem vesela, da smo sedaj, ko smo napredovali v drugi letnik, vsi malo bolj dozoreli glede obnašanja in spoštovanja drug drugih. Med letom smo veliko tudi potovali po Sloveniji, na primer šli smo v Ljubljano, na Gorenjsko in še marsikam, kjer druženja in zabave ni primanjkovalo. Najboljši del pa sem seveda pustila za konec, in sicer ekskurzijo v Toskano. Naporno se je bilo vstati ob štirih zjutraj in se odpraviti k šoli, nato pa še 10 ur vožnje in veliko postankov za WC. V Italiji druženja in zabave ni primanjkovalo, vsak dan smo hodili po italijanskih mestih in spoznavali nove zanimivosti. Po napornem dnevu sprehajanja in nažiranja s hrano pa smo bili najbolj veseli, ko smo se vrnil v hotel in skočili v prijetno hladen bazen. Tako se skozi leto nabirajo lepi spomini.

Nika Križanec, 2. b

Mediha Saliji, 1. a

PESMI

Nekoč ni dolgo še tega,
ko v prvi razred sem odšla.
A glej ga zlodja čas beži,
se v srednjo šolo že mudi.
Mama joče kot za stavo,
oče za glavo se drži,
a meni vseliti v dijaški dom se mudi.

Gaja Smolej, 1. c

ZAČETKI NOVIH POTI

Pot na novo se odprla je
v Šolskem centru Rogaške Slatine.
Profesorji za nas izzive so že načrtovali,
da bi neznanje z njimi odgnali.
Mi vsi veseli in nasmejani,
saj nove ljudi smo spoznali.
Čeprav pa so se prijateljstva na novo rodila,
se stara v srcih nikoli ne bodo izgubila.
Še vedo pa najboljši del dneva je,
ko zadnji zvonec zazvoni
in domov lahko gremo vsi.

Lara Lin Krumpak in Larisa Zbil, 1. a

NOVA POT

Včasih se ti zdi,
kako hitro čas beži.
So trenutki,
ki svoj pečat pustijo,
ter tisti, ki bolečino pustijo.

Vedno moraš izbrati novo pot
in sprejeti nove izzive
ter pustiti spomine.

Težko je nekaj novega poiskati
in vse skupaj prestatiti.
Zato imamo več poti,
da nimamo več skrbi.

Življenje nam vedno veliko možnosti da,
ker ovinkov ne prizna.
Moramo se boriti in vse ovire preskočiti.

Pot, ki jo vsi imamo,
je izkoristiti ne znamo.
Vedno usodo in vse druge stvari krivimo,
sebe pa izpustimo.

Živeti ni lahko in tudi ne bo.
Ampak to lahko spremenimo,
tako da zase poskrbimo
in se na nove poti spustimo.

ZGODBE

VILA SREDI GOZDA

Kočija je še zadnjič zapeljala skozi gozd, ko se je končno ustavila pred majhno vilo, ki pa je bila dokaj dobro urejena. Okna niso bila zastarta z zavesami, zato se je barva notranjih sten lepo ujemala z rožnato zunanjo fasado. Bilo je sredi poletja in otroci so se igrali ter prevračali po podrtem drevesu pred hišo. Emoniel je nejevoljno pogledovala od svojih razposajenih nečakov do svoje sestre, ki se je lenobno nastavljala soncu na naslonjaču. Nič ni pomagalo, da je najmlajšega otroka držala v naročju in mu brala, otroci so bili še vedno brez primerne vzgoje, ob njenem prihodu niso igre niti prekinili. To ne more in ne sme iti tako naprej. Pokojni materi je obljubila, da bo poskrbela za vzgojo sestričnih otrok, v primeru, da Liveni sami tega ne bi uspelo izvesti. Tako ali tako je že sama vse prepustila propadu, ko je poročila tistega zaostaleža. Tokrat bo morala ukrepati bolj neposredno. Aha, sestra jo je končno opazila, bo morda sedaj prišla bližje? Seveda ne, saj ni nikoli. Emoniel je še naročila kočijažu, naj jo malo počakata, nato je stopila sestri naproti.

»Emoniel, kako nepričakovan obisk. Kaj te je pripeljalo sem tako zgodaj? Ni še dvajset dni, odkar smo se videli.« Jo je pozdravila sestra in s sabo prinesla tudi Angelija, ki je v rokah držal knjigo. »Verana, Fran, pozdravita teto Emoniel. In kje je vajina sestra?«

Otroka sta se spogledala ter se le odpravila bližje mami. Spotoma je Verana še zadnjič zbadla Frana z vejico, ko je Fran zacvilil, jo je spustila na tla. Emoniel ju je srepo gledala, ko sta se pridružila mami, in je Fran odgovoril, da je Alena z očetom na sprehodu. Po izmenjavi pozdravov in vljudnostnega pogovora je Livena otrokom pustila, da se spet posvetijo svojim igram. Fran in Verana sta takoj stekla v gozd poiskat Aleno ter očeta in jima povedati, kdo je prišel. Angeli se je odplazila njima, preden ji ga je Livena odnesla v hišo skupaj z Emoniel.

Medtem ko je Emoniel sedela na kavču in pila blede kavo, je opazovala prostor okoli sebe. Bil je nepospravljen, povsod so ležale igrače, risbice, pisala in druge reči, ki so pričale na tam živeče otroke. »V preteklih dveh tednih sem pozorno opazovala spremembe pri obnašanju Veneseje po nekaj dneh, preživetih tukaj z vami. Mislim, da se je dobro ujela predvsem z Verano in Franom, ker so si blizu po starosti. Ko je prišla domov, se je velikokrat spozabila. Pri kosilu ni vstala in posebej pozdravila mojega dobrega prijatelja. Prav tako je pozabila, zakaj se uporablja nožič. Vendar se je po strogih opozorilih spet začela vesti, kot je bila naučena. Mogoče ji dnevi tukaj res niso prijali, vendar je dokazala nekaj velikega: otroci se še vedno lahko naučijo olike. Tudi za tvoje še ni prepozno. Z Maenorjem sva razmišljala, da bi Verano in Frana za kakšen mesec vzeli k nam v mesto. V tem času bi se onadva lahko seznanila s šolo, manjkajoče sposobnosti pa bi ju poučevala tudi jaz. Po iztečenem obdobju bi lahko primerjali, kakšne so spremembe v vedenju. Kaj meniš?«

Livena jo je opazovala in živčno božala Angelija. »Pogovoriti se moram z Jacuesom. Ampak, Veneseja je bila tukaj samo šest dni, zakaj bi morala Verana in Fran ostati en mesec?«

»Ker se je novih navad veliko težje privaditi kot odvaditi. Razumem, da ti je novo ločiti se od svojih otrok. A ne moreš jih večno varovati, čas je, da odkrijejo svet vsak zase. Ta mesec jima bo služil kot idealen, nežen preskok.«

»Emo, Verana jih ni napolnila še niti enajst, Fran pa jih šteje šele osem. Res jih ne moreva obvarovati za večno, vendar še vsaj par let smo lahko skupaj.« Odgovoril ji je Jacues, ki se je naslanjal na podboj vrat. Takoj ko sta otroka povedala, kdo je na obisku, je odhitel domov. Spet je želela isto stvar, prevzgojo otrok v omikane meščane. Livenina mati je bila zmešana, žal je bil takšen tudi Emonielin mož. Po več neuspešnih nosečnostih, se jima je le rodila Veneseja. Zaradi zdravstvenih težav je ostala edinka in sedaj se Maenor in Emoniel želita dokopati do njegovih otrok. Pa vendar, Emoniel je imela prav glede šole. Sam ni bil deležen visoke izobrazbe, Livena je bila in svoje znanje je prenašala na otroke. Mogoče jima nekaj dni stran od staršev ne bi škodilo. »Če izpustimo tvojo prevzgojo in se osredotočimo samo na šolo in morda življenje v mestu, se lahko pogovarjamo naprej.«

Livena je ostala tiho. Vedela je, da bo ta dan prišel. Vendar, ko je gledala Venesejo, ki ni upala spregovoriti, če ni bila pozvana, ji je postalo slabo. Ne spomni se, kdaj je z Maenorjem sploh kaj spregovorila in sedaj bo Jacues dopustil, da Verano in Frana kar odpeljejo. Uspel je zbarantati le dva tedna. Hotel je poslati le Verano, ampak če bosta dva, bosta močnejša, počutila se bosta bolj varno. Dvema ne bo dolgčas, tudi Alena in Angeli bosta doma preživela. Tako, dogovorili so se, da otroka odideta čez en teden. Emoniel je odšla in družinica je zopet ostala sama. Dnevi so minili in kmalu sta Verana in Fran iz kočije opazovala dom, kako postaja vedno manjši in manjši, dokler ni izginil.

Mesto je izgledalo drugače, kot si ga je Fran predstavljal. Verani ni bilo všeč, hiše so stale tesno druga ob drugi in med njimi so tekali otroci vseh starosti. Vsi so izgledali lačno, kot ni bila ona še nikoli. Oba sta opazovala sestradane otroke, ko jima je Emoniel zagnila zavese in se jima žalostno nasmehnila. Peljali so se mimo ogromnih, luksuznih vil, ki so otrokoma jemale sapo. Vsaka je bila lepša od prejšnje. Začela sta se zbadati, da naslednja bo zagotovo Venesejina. Minuto vožnje iz središča mesta na levi je stala srednje velika vila, pred katero se je kočija ustavila, prispeli so. Hotela sta že prijeto za svoje stvari, a jima je teta odkimala in pokazala na služabnike. Ti so takoj odnesli njuna kovčka v hišo, v njune sobane. Prehoditi so morali dvorišče, ki je bilo hkrati manjši park. Na vratih sta jih pričakala Maenor in Veneseja, ki se jima je prisrčno nasmehnila. Fran je za trenutek postal, nato pa je vstopil v notranjost razkošnega domovanja.

Se nadaljuje ...

Petra Boršič, 3. a

NOV ZAČETEK

Neznosno vroče poletje je. Deklici Nini, ki živi v daljni Avstraliji, pa to ni prav nič tuje, tam je namreč zelo vroče. Nina živi s svojima dvema bratoma, mamo in očetom v Avstraliji ob glavnem mestu Sydney. 15-letna deklica, ki je ravnokar na prelomu iz osnovne v srednjo šolo, izve šokantno novico. Svoje popolno življenje bo namreč zamenjala za življenje v Sloveniji, saj je tam njen oče dobil sanjsko službo, zaradi katere se bo tja preselila celotna družina. V tistem trenutku se ji je vse obrnilo na glavo. Pomislila je na svoje prijatelje, ki jih bo morala zapustiti. To je bil zanjo velik šok, saj ni znala govoriti slovensko in prav tako ni vedela, na katero srednjo šolo naj gre. Prav tako tudi ni imela prijateljev v Sloveniji, ki bi ji ob tej situaciji stali ob strani. Odločila se je, da se bo s to spremembo sprijaznila ter se podala na novo pot. Ko je napočil čas za odhod, jo je spreletel strah, saj ni vedela, kaj jo čaka. Ob prihodu v Slovenijo je bila navdušena nad samo pokrajino in jezikom. Zdel se ji je zanimiv, zato se ga je še z večjim užitkom učila. Ko je prestopila prag srednje šole, jo je bilo strah in ni vedela, v katero učilnico mora iti. Ker ni znala slovensko, ni vedela, kako in koga naj prosi za pomoč. Mimo nje je prišla profesorica angleščine. Ko je opazila, da je Nina povsem izgubljena in da potrebuje pomoč, je pristopila k njej ter jo ogovorila. Nina je ni razumela. Po angleško ji je povedala, da prihaja iz Avstralije in da ji je slovenščina še tuja. Ker je profesorica učila angleščino, sta se hitro sporazumeli in skupaj odšli do Nininega razreda. Ob vstopu v razred so jo vsi lepo sprejeli in povabili medse. Dan je potekal zelo hitro, zato je bil že kmalu čas za odhod domov. Do doma jo je spremljala sošolka Kaja, s katero sta se dobro ujeli in stanujeta ena blizu druge. Po nekaj tednih bivanja v novem okolju se je že čisto navadila na nov začetek, vendar jo je do tega cilja spremljalo veliko ovir. Sčasoma se je dobro vklopila v družbo, spoznala veliko dobrih prijateljev in opazovala to čudovito naravo Slovenije. Ugotovila je, da je sprememba okolja pravzaprav dobra, saj spoznaš samega sebe, kako odreagiraš v samih situacijah, ugotoviš, kako se znaš prilagajati, spoznaš novo kulturo, družbo in hkrati začneš novo pot, ki je ne moreš nikoli pozabiti. Svoje izkušnje pa lahko uporabiš v nadaljnjem življenju. Ugotovila je, da se v njenem življenju začne nekaj čisto novega in svežega.

Tjaša Štern in Gaja Nunčič, 1. a

PREDSTAVITVE PRVIH LETNIKOV

1. A

Maks Boršič: »Grem motorje šraufat.«

Čoh Staš: »Dolgčas mi je.«

Čoh Vita: »Kaj to pomeni?«

Hana Grobelšek: »Ne lub' se mi.«

Lučka Grobelšek Podgrajšek: »Zakaj sem tukaj?«

Martina Kidrič: »Jaz bi kavo. Kak' ti je ime?«

Lija Korez: »Kdaj je malica?«

Lara Lin Krumpak: »Zebe me! Zaspana sem!«

Ana Majer: »Kdaj se konča ta ura?«

Lorna Medved: »Kje smo zdaj?«

Sara Viktorija Novak: »Slay! Alo Miki! Imagine! Bolj posebna od Polike! Ženska!«

Gaja Nunčič: »Kdaj bo konec ure?«

Urška Perkovič: »Kaj se dogaja!«

Ema Podgoršek: »Kaj 'mamo zdaj?«

Maks Polajžer: »Nasilje ni rešitev, je pa dosti dobra opcija!«

Nuša Prapotnik: »Lepo!«

Tomaž Režek: »Ne vem. Ne napiši tega!«

Mediha Saliji: »Bi šla z mano na WC? Počakaj me!«

Mija Štih: »Ne vem.«

Veronika Štancer: »Kva je to!«

Tjaša Štern: »Domov bi šla!«

Tine Vaukan: »Lahko gremo 5 minut prej? ZAPRI OKNA! POJTE!«

Veronika Vehovar: »Gre kdo v Spar?«

Larisa Zbil: »Ne razumem! Vroče mi je!«

1. BŠ

Boris Bašič: »Pa sej mamó še 5 minut.«

Alen Tovornik Vidovič – štorast, iskren, prijazen

Zara Blažun – spontana, družabna, radodarna

Lana Kobilšek – pametna, prijazna, čustvena

Klara Lešnik – prijazna, čustvena, pametna

David Škrabl – lep, čudovit, pameten

Luka Bele – lep, čudovit, pameten

Filip Pongračič – lep, čudovit, pameten

Marija Gvero: »Daj Kinder!«

Anamari Lia – pametna, čustvena, prijazna

Hana Gobec – zabavna, smešna, pametna

Lina Jerkovič – kulška, čustvena, smešna

Tjaša Turnšek: »Mam Kinder.«

Mitja Kuraj – zanimiv, razigran, prijazen

Luka Novak: »Gremo v Špar?«

Žiga Kampoš: »Maš Kinder?«

Denni Tomašinjak – len, mlad, simpatičen

Izidor Vidmar: »Pomembno je sam', da smo živi!«

1. C

Vadym Kovtum: »Pozitiven, pošten, vesel.«

Brina Štemberger: »Prijazna, veliko se smejem, obsedena s pujsi.«

Flutra Basha: »Rada rišem, uživam v odbojki, všeč so mi mačke.«

Lea Kavčič: »Rada se smejim, sem prijazna, rada pomagam drugim.«

Tim Bračun: »Sem vesel in pozitiven, rad se ukvarjam s športom, rad pomagam drugim.«

Ela Ziherl: »Rada poslušam glasbo, igram kitaro, uživam v druženju s prijatelji.«

Špela Petelinšek: »Sem prijazna, spoštujem druge ljudi, rada spoznavam nove ljudi.«

Jan Krajnc: »Sem dober športnik, rad pomagam drugim in jih tudi z veseljem poslušam.«

Gaja Smolej: »Sem prijazna, rada poslušam glasbo in pomagam drugim ljudem.«

Marcel Škufca: »Sem družaben, zabaven, rad pomagam drugim.«

Korina Kotnik: »Rada rišem in poslušam glasbo, rada imam živali.«

Christina Pogelšek: »Rada rišem in poslušam glasbo, ne maram neorganiziranosti, v veselje mi je pomagati drugim.«

Žana Mlakar: »Rada rišem in se ukvarjam s športom, rada pomagam.«

Ajda Šrimpf: »Rada pomagam drugim, sem komunikativna, rada imam svoje prijateljice.«

Tijana Stanković: »Sem spoštljiva, prijazna in rada sklepam nova prijateljstva.«

Pascal Rugel: »Sem prijazen.«

Aljaž Toplišek: »Sem dolg kot ponedeljek, prijazen, zanesljiv.«

Ivan Ravenščak: »Sem optimist, dober in rad pomagam.«

Tomi Zidar: »Prijazen, dober prijatelj, rad pomagam.«

Rok Armič: »Prijazen, rad pomagam, sem dober prijatelj.«

Vid Kolac: »Zelo lepo rišem, sem prijazen.«

Maša Pirš: »Sem prijazna, rada pomagam ljudem.«

Sani Rastoder: »Prijazen, spoštljiv, prilagodljiv.«

Črt Turk Pintar: »Rad dvigujem uteži, sem prijazen, rad hodim.«

1. D

Haris Murati: »Res sem najlepša oseba na svetu.«

Emanuela Cvetko: »Maš nalogo za MATKO?«

Kevin Kamenšek: »OK. Gremo krast baker?«

Zuhdija Isaković: »Kam gremo na kavo?«

Edon Đaferi: »Mi lahko posodiš domačo nalogo?«

Erblin Hasanaj: »Gremo igrat košarko?«

Fationa Nura: »Kva si rekel?«

Katarina Rojht: »Ka' resen?«

Monika Levičar: »A 'mamo domačo nalogo?«

1.E

»Dekleta smo tiho, fantje pa preglasni«

TUJEJEZIČNI KOTIČEK

New Beginnings, New Ways

Now, a fresh start isn't always easy, as we all know. While some people take it as a welcome challenge, others take it as something tiresome to learn or even as a burden.

We all know that we want a fresh start when something in our life feels boring, or just because we feel like we're doing the same things over and over again. How would one describe a fresh start? Well, that's basically something new coming into your life, or maybe a breaking point in your life. It might be a new gym schedule, it could be going to a new school, starting a new job, making new friends, etc. But that's not all; there's much more to a fresh start than just new things. There are sometimes hard times in these new starts, like having to meet new people who can eventually make you happy, but if the new people aren't the right ones for you, it's way harder to be able to live life with them being negative or pressuring you, making you feel bad. The way I see a fresh start it is something new to learn, or to experience something you've never had before. Sounds great, doesn't it? But sometimes it isn't so great because it can change you in a bad way due to a bad experience, so you need to be careful. Wherever and whenever you are, just know that a fresh start will get you somewhere; maybe not on the right path, but at least you've tried it and now you know it wasn't meant for you.

For me a fresh start was being accepted into my new school. I love it here, especially the experience in practice. For example, today, on 21st of September, was my first ever experience in sandblasting glass products. It looked much harder when our professor showed it, but when I tried it myself, it was amazing. The very first days of practice were revolving around cutting glass plates into 50 by 50-millimetre sized pieces which got smaller and smaller going on to 20 by 20 and then 10 by 10. Well, after we did all that, there were another two things to cut. First one being 80 by 10 rectangles and the second one being triangles that measured 30 by 30 mm and those were extremely hard to cut. When we got the hang of it, we moved on to new year's decorations. After we had drawn them on paper, we drew them on glass and cut them out by hand; the only equipment we used was a glass knife with a diamond wheel. Then we moved on to cutting incorrect shapes like circles, hearts, cups, etc. All of those shapes were first cut into 2mm thick glass and after the ornaments were done and sandblasted, we had to do the same on 3mm thick glass which is much harder than you might think since that 1mm makes a huge difference when cutting into glass and taking it apart.

Well, this was my only experience as a glass technician till today's day. I don't know how it's going to be in the future, but it's definitely leading me somewhere good. I am surprised about me being genuinely interested in glass because I didn't even think of it when I was choosing my new high school. I can't wait to see all the different techniques of shaping, decorating and making glass.

Now back to our "Fresh Starts". I really hope everyone's fresh start will be something great to experience. I know it might not be great for everyone, but it might make you realize that you better go the other way.

Emanuela Cvetko, 1. d

ZITATE FÜR NEUANFÄNGE

***Nicht im Kopf,
sondern im Herzen
liegt der Anfang.***

-Maxim Gorki

***Das ganze Leben ist ein ewiges
Wiederanfangen.***

-Hugo von Hofmannsthal

***Nichts macht so viel Angst wie ein Neuanfang. Und nichts bietet mehr
Chancen.***

***Es ist dein Leben,
dein Herz und dein Weg.
Immer.***

Martina Kidrič, 1. a

Der Beginn eines neuen Weges

Man hört oft das Sprichwort „Aller Anfang ist schwer“. Dem stimme ich zu, aber ich denke, dass man sich nach einer Zeit an Neuanfänge gewöhnt.

Auch ich hatte dieses Jahr einen Neuanfang. Meine Schulbildung führe ich nun an der ŠCRS weiter. Für mich ist der Wechsel aus der Grundschule in eine weiterführende Schule sehr aufregend. An der weiterführenden Schule ist das Lernniveau höher, sodass auch wir daran wachsen und ernster werden. Dieses Jahr ist sehr wichtig für mich, weil ich weiß, dass ich durch diese Zeit erwachsener und reifer werde. Ich bereite mich auf das wahre Leben vor.

Bereits Anfang der 9. Klasse war mir schon klar, dass ich die SCRS besuchen und mich dort weiterbilden will. Mit dem Programm an dieser Schule werde ich mir ein großes und nützliches Wissen aneignen können. Ich habe in den Sommerferien die ganze Zeit über diesen Neuanfang nachgedacht. Ich habe mir Sorgen gemacht und mich gefragt, ob ich mich an die neue Situation gewöhnen werde, wie meine Noten werden. Das Schwierigste war jedoch zu akzeptieren, dass ich nun erwachsen werde.

Am 01.09.2022 erklang der erste Schulgong an der ŠCRS. Das Gymnasium hat erfreulich auf mich gewartet. Ich war sehr aufgeregt. Ich konnte es kaum erwarten, meine neuen Schulkameraden und natürlich auch die neuen Professoren kennen zu lernen. In der ersten Stunde habe ich nur betrachtet, wie viele Unbekannte den Klassenraum betreten. Es war schwieriger als gedacht. Die Professoren haben es aber geschafft, uns ein gutes Gefühl zu geben und uns dabei zu helfen uns alle gegenseitig kennenzulernen. Dadurch war ich überzeugt, dass diese Schule die richtige Entscheidung für mich war. Dafür möchte ich ihnen danken!

Ein weiterer Grund, warum wir diese Schule sofort liebgewonnen haben, war unsere Klassenlehrerin. Wir haben eine wundervolle Klassenlehrerin, die uns motiviert und sagt, dass wir alles schaffen können, wenn wir unser Bestes geben. Aber auch die anderen Professoren haben zu diesem positiven Gefühl viel beigetragen. Sie haben Mitgefühl gezeigt und uns gesagt, dass es damals, als sie so jung waren, genau so ging wie uns jetzt.

Nach einiger Zeit wurde es lauter und geselliger im Klassenraum. Wir haben uns alle miteinander angefreundet. Meine Klasse ist sehr vielfältig. Wir alle kommen aus unterschiedlichen Gegenden. Dies macht uns so einzigartig. Ich bin mir sicher, dass wir immer gut miteinander auskommen werden und wir uns nicht mit unseren Problemen im Stich lassen werden. Wir werden uns gegenseitig helfen und eine familiäre Atmosphäre aufbauen. Ich werde viel Zeit mit ihnen verbringen und ich weiß, dass jeder Moment viel wert sein wird. Ich weiß auch, dass auch schwierige Momente kommen werden, aber wir sind bereit für alles!

Nun kann ich sagen, dass die Realität besser ist als meine Erwartungen. Ich bin umgeben von Glück, Motivation und guten Menschen. Jetzt habe ich verstanden, dass es die richtige Entscheidung war. Diese Entscheidung wird mich zu meinem Traumziel führen!

Mediha Saliji, 1. A

DAS SCHUL-ABC

- A- Arbeitsbuch
- B- Buch
- C- Chemie
- D- Direktorin
- E- Erdkunde
- F- Fach
- G- Grammatik
- H- Hausaufgaben
- I- Internet
- J- Junges
- K- Kindergarten
- L- Lehrer

- M- Mathematik
- N- Note

- O- Ordner
- P- Pause

- Q- Quadrat
- R- Radiengymnasi
- S- Schule
- T- Turnhalle
- U- Universität
- V- Vortragende
- W- Wörterbuch
- X- X-Achse
- Y- Y-Achse
- Z- Zeichnung

Alja Sevšek, Eva Štelcer, Ema Ilijašević, Nika Brantuša, 3. a

"Bildung ist der Schlüssel zur Welt, der Pass zur Freiheit".

"Bildung ist unser Pass in die Zukunft, denn das Morgen gehört den Menschen, die sich heute darauf vorbereiten."

"Es ist nie zu spät, das zu sein, was man hätte sein können".

"Bildung ist nicht das Lernen vieler Fakten, sondern die Schulung des Denkens".

Beginne dort, wo du bist. Nutze, was du hast. Tu, was du kannst."

Elma Kalajdži in Kenan Sprečo, 3. a

Glavna urednica: Lana Cvek

Oblikovanje in računalniška postavitve: Staš Čoh

Mentorica in lektorica: Monika Šeligo, prof.

Mentorice tujejezičnega kotička: Kornelija Jagodič, prof., Mateja Jagodič, prof., Agata Brantuša, prof., Gabrijela Furlinger, prof.

Naslovnica: Valentina Pljuco

Pisci:

Julija Čakš Murn

Gaja Smolej

Larisa Zbil

Lara Lin Krumpak

Martina Kidrič

Sara Viktorija Novak

Mediha Saliji

Nika Križanec

Nina Štefanič

Petra Boršič

Tjaša Štern

Gaja Nunčič

Emanuela Cvetko

Alja Sevšek

Eva Štelcer

Ema Iljašević

Nika Brantuša

Elma Kalajdži

Kenan Sprečo

Ela Novak

Karin Volavšek

Lana Očko

Predstavitve razredov so pripravili predsedniki 1. oddelkov.